

In de kapel gebeurt dan het tweede mirakel : de H. Maagd geeft het meisje het andere schoentje. De minstreel trouwt met de Oostendse. "Ils vécutent de longs jours dans la joie" (p. 140). Happy ever after ! Die kapel, voegt E.B. erbij, werd door de soldaten van Daniël van Praet, Heer van Merwede, bij zijn aanval op Oostende, in 1489 verwoest.

7. Bruges. Dat dus ook tot "les environs d'Ostende" behoort. E.B. geeft een opsomming van de Brugse bezienswaardigheden.

Daar E.B. zijn boekje in eigen beheer heeft uitgegeven voert hij in de allerlaatste roze gekleurde bladzijden reclame voor enkele Oostendse winkels. Ik beveel ze hier ook aan :

- A la Ville de Bruxelles, Bonneterie¹as, lingerie... Marché aux Herbes (coin de la rue du Quai). N.B. Les plus beaux articles ne sont jamais étalés.
- J. Buffa, Magasin d'estampes... (vis-à-vis le Jardin des Princes).
- Huyghe-Clicteur, Bijouterie et Orfèverie (rue de la Chapelle, 27).
- F. Hellebuyck, Coiffeur. Fabrique de perruques (rue de Flandre, 14).
- Slitten, Bazar africain (rue de la Chapelle, 41).
- P. Parot, Pédicure, Hotel Saint-Denis, rue de la Chapelle. Les samedis et dimanches. Plus on coupe les cors plus ils repoussent.

Is dat vademecum van E. Bochart in streng historisch opzicht niet overal zuiver op de graat, voor de kennis van Oostendse toestanden omstreeks 1860 biedt het kleurrijke informatie.

G. BILLIET

NIEUWS OVER OOSTENDSE EDELSMEDEN

... blijft schaars, maar nu en dan komen sporadische gegevens aan de oppervlakte. Dit is nu weer het geval in de excellente publicatie van Paul DE BRABANDERE : "De Kortrijkse Edelsmeedkunst" (Verhandelingen uitgegeven door de Leiegouw VI, Kortrijk, 1979, p. 29), waar we het volgende lezen onder d) Vrijmeesterschap :

"De leerjongen die zich als vrijmeester in de nering wilde laten aanvaarden om zo voor eigen rekening te kunnen werken, slaagde hier niet onmiddellijk in ; meestal moest hij nog jaren als gezelschap bij een meester werken. De overheid had immers het aantal meesters beperkt, hoewel de stichtingsordonnantie van 1650 hiervan niets vermeldt.

De ordonnantie van 24 juli 1688 stelt het aantal meesters die van de Kortrijkse nering deel mogen uitmaken vast op 4, ofschoon er in 1650 bij de oprichting van het Kortrijkse ambacht al 6 meesters waren. In 1748 was het maximum gebracht op 6. Sedert 15 september 1768 waren 10 meesters toegelaten.

Zo komt het dat o.m. Michel De Coninck, Jan-Baptist Walgrave en Pieter Gantier, ondanks hun herhaalde rekwesten, zich in de jaren 1760 elders moesten vestigen ; ook Polycarpus Delerive, geboren in Rijsel, die 8 jaar als gezelschap bij Pieter Nolf werkte, Jozef Maes, die 6 jaar als gezelschap bij Pieter Waldack verbleef, en Philip Rogiers, konden zich in Kortrijk niet als meester vestigen. Wij ontdekten dat Delerive zich in Oostende heeft gevestigd.

Deze maatregelen waren erop gericht, de edelsmeden een voldoende afzet te waarborgen ; de jongeren moesten wachten tot een meester overleed of ontslag nam, vooraleer ze in de nering konden worden opgenomen."

N. HOSTYN